

В източноевропейските страни композираните от Циганите улични песни винаги са били израз на социална критика. Постепенно внушението за борба става все по-ясно и се превръща се в призив към другия, който да чуе и разбере същността на положението. Този похват се придружава и от новата прокламация на достойнството да бъдеш Циганин и да искаш да останеш Циганин. Този факт отбелязва фундаменталната промяна в нагласата на Циганите да омават незабелязани. Той е най-голямото доказателство за новото доверие към другия, към чужденеца, пред когото Циганина разкрива своята автентичност. Тази промяна е характерна за всички страни и се характеризира с увеличаването броя на известните и неизвестни ангажирани артисти.

When it's pouring with rain, and
you've pulled down some lane,
When you're bogged down aside
of the road,
When your Chavi's been ill and
you've just got a lil,
For some Lohva the law says
you've owed,

At night cars come by,
at your trailers let fly,
When you're lying asleep,
in your bed,
You're rudely awoken, find
your window's been broken,
Thank the Duhvi
the baby's not dead.

A Gavver comes by the next day
to ask „Why?
You're still here; why haven't you
gone?“
With your tongue in your cheek,
you tell him, „Next week,
For then sir, I'll be moving along.“
He then dikks the glass, lying there
on the grass,
And says, „Now what's
all this mess?“
You tell him the facts, but he only
reacts
By saying, „You can't expect less.“

Когато дъждът сърдито вали,
и ти излизаш от малкото пътче
в страни от главния път, където
затъваш на склона,
когато твоето момче било е болно
и вече си получил покана да платиш,
доброволно парите, които ти
иска закона,

през нощта коли минават,
от камъни летящи следи по караваната оставят,
ти лежиш,
заспал си във леглото,
но грубо те събужда изведнъж
шумът от стъклен дъжд, разбираш счутили са ти стъклото.
Към Бога благодарностите са от тебе -
Живо е запазил малкото ти бебе.

На другия ден пристига пак полицай
разгневен и пита: „Как, ти още ли
си тук? Защо не си заминал завинаги
оттук?“

С езика бузата си ти повдигаш и
и разсеяно му викаш: „Седмица да
мине Господине, и тогава караваната ми ще замине“.

Той обаче вижда стъклата
разпилени из тревата и
отново пита: „К'ва е тая бъркотия?“
Обясняваш фактите обстойно,
а той ти казва най-спокойно: „Това
е най-малкото, което може да се
случи“.

*Chavi — момче; lil — хартия; lohva — напу; Duhvi — Бог; gavver — полицай;
dikks — вижда*

(Откъс от „Trials of the Traveller“, от текста Dirty Гурро на Том Одли, Stockwell, 1983)